

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5C/271/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415209077
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6415209077.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8 IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti žalovanému: O. P., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt P. Č..XXX, o žalobe na zaplatenie sumy 497,59 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie o žalobe žalobcu čo do uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumy 146,32 € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne, počítaný od 16.6.2015 do zaplatenia z a s t a v u j e .

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a .

Súd žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa pôvodne podaným návrhom doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 497,59 € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 16.6.2015 do zaplatenia s poukazom na to, že so žalovaným bola dňa 8.12.2004 uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s. Ku dňu vystavenia mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 300 € a bola povinná platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10 €. Žalovaná kreditnú kartu využívala, avšak dlžnú sumu neuhradzovala riadne a včas. Pôvodne žalovaná suma predstavovala súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady.

2. Súd prejednal vec na pojednávaní konanom dňa 26.10.2016. Na pojednávanie sa nedostavil právny zástupca žalobcu. Súdu doručil písomné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti ako aj s poukazom na hospodárnosť konania. Zároveň uviedol, že návrh berie sčasti späť a to čo sumy 146,32 € s prísluňajúcim úrokom z omeškania a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Predmetom sporu tak ostala suma 333,27 € s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne počítaný od 16.6.2015 do zaplatenia.

3. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie návrhu súd konanie zastavil v zmysle výroku rozhodnutia (§ 145 ods. 2 CSP).

4. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný. Súd mu doručoval predvolanie na pojednávanie na adresu trvalého pobytu uvedenú v registri obyvateľov v zmysle § 106 ods.1 písm. a/ CSP, § 116 ods.3 CSP.

5.Súd prejednal vec v neprítomnosti strán sporu.

6.Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Žiadosťou/Zmluvou o vydanie kreditnej platobnej karty Nay, s Obchodnými podmienkami, so Zmluvou o postúpení pohľadávok, s vyhlásením predčasnej splatnosti, so špecifikáciou čerpania a splácania žalovaným, s ostatným spisovým materiálom.

7.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252355'&ucin-k-dni='31.12.2004'>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

8.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9.Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

10.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11.Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

12.Podľa § 1 ods. 3 toho istého zákona zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

13.Podľa § 2 toho istého zákona na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14.Podľa § 3 ods. 1 toho istého zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; 3) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

15.Podľa § 3 ods.2 toho istého zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

16.Podľa § 4 ods. 1 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17.Podľa § 4 ods. 2 toho istého zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

18. Podľa § 4 ods. 4 toho istého zákona pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

19. Podľa § 4 ods. 5 toho istého zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

20. V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

21. Aktívna legitimácia nového žalobcu je daná v zmysle uzavretej Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 1.8.2015.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným Žiadosť/Zmluvu o vydaní kreditnej platobnej karty NAY dňa 8.12.2004, v zmysle ktorej poskytol žalovanému úverový rámec 6.000 Sk, schválil štandardnú mesačnú splátku vo výške 200 Sk, pri mesačnom úroku 2,15 %. Žalovaný kreditnú kartu využíval, peňažné prostriedky čerpal, pričom svoje povinnosti voči žalobcovi splácať riadne a včas si neplnil.

23. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou a na žalovaného je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o vydaní karty je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobcu a žalovaného založený zmluvou o vydaní karty aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko sa vzťahuje aj na právne vzťahy, ktoré vyplývajú z kreditnej karty. Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaný má s poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže mu bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovaným vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

24.Ochranu spotrebiteľovi zaručuje aj znenie § 23a ods. 1 Zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy, uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia sa na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, primerane použijú ustanovenia tohto predpisu. Z uvedeného ustanovenia zreteľne vyplýva priama aplikovateľnosť ustanovení Občianskeho zákonníka, v znení, účinnom do 31.12.2007, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa. Hoci podľa gramatického výkladu ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení, účinnom do 31.12.2007 možno dospieť k záveru, že úprava spotrebiteľských zmlúv, a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa, má svoje miesto len u zmlúv, ktoré sú upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je však zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto úprava je implementáciou smerníc Európskych spoločenstiev. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34, ďalej len „smernica“). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa čl. 1 ods. 1 smernice účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluve, uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetná smernica definuje teda spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu, uzavretú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 Občianskeho zákonníka, účinného do 31.12.2007. Novela Občianskeho zákonníka, definovaná Zákonom č. 102/2014 Z.z. definitívne normatívne vyriešila (doplnením ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co 53/2015 zo dňa 20.4.2015).

25.Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá formou vydania kreditnej karty je platná, pretože spotrebiteľ poskytnutý úver čerpal (§ 4 ods.4 zákona č.258/2001 Z.z. účinný v čase uzavretia zmluvy). Zmluva však neobsahuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinný v čase uzavretia zmluvy) a to uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov. Vzhľadom na absenciu vyššie uvedenej náležitosti sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

26.Zo špecifikácie čerpania a splácania, ktorú preložil žalobca súd zistil, že žalovaný kreditnou kartou vyčerpil za obdobie od 4.1.2005 do 9.1.2008 spolu sumu vo výške 12.586,30 Sk (417,79 €). V období od 4.9.2010 do 2.11.2010 vyčerpil sumu 155,84 €. Spolu čerpal 573,63 €. Žalovaný vykonal úhrady v období od 24.2.2005 do 17.12.2008 vo výške 19.000Sk (630,69 €) a v období od 16.1.2009 do 17.11.2012 vo výške 551,44 €, spolu zaplatil sumu 1.182,12 €. Vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru formou čerpania kreditnou platobnou kartou, žalobca už nemá právo na zaplatenie žiadnej sumy, preto súd jeho žalobu zamietol.

27.Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28.Vo veci bol úspešný žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalovanému však žiadne trovy konania nevznikli, preto súd rozhodol, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).